

Мухиддин Кабирӣ ва ҳаммаслақони нахзатии ӯ харғиз ба мавҷудияти ҳеҷ арзише болотар аз манфиатҳои мазҳабиву ғуруҳиашон қоиладанд нахоҳанд буд. Кабирӣ ҳамагонро дар бораи мардумсолориву демократия ва ҳуқуқи озодагии мардуми Тоҷикистон ҳамагонро меҳамада, яқинан қиё меҳамададу дурӯғ меҳамада. Гузашти марҳилаҳо ва ба вучуд омадани воқеаву қиёдои нава дар кишвар ва ҳориҷи дурру наздик нишон меҳамада, ки ТЭТ ХНИТ ба таваҷҷуҳи қомил дастпарвардаву дастнишондаи беғонагон буда, ҳадафи ягонаи он шикасти таваққури миллии мардуми Тоҷикистон, барҳам задани истиқлолияти қиёсӣ ва соҳиб шудан ба боигарӣ ва сарватҳои табиӣ кишвар мебошад.

Ҳеҷ ҳамагонро ба ин роҳи интиҳобқардааш ба мақсад намерасад. Соқинони Тоҷикистон имрӯз аз ҳурд то бузург қиё будани Кабирӣро фаҳмиданд, мақсадҳои ноқои ҳоинонаи уро дарқ намуданд ва дигар бозичаи дасти ТЭТ ХНИТ намеҳаванд. Шукри Худованди мутақол, қиё имрӯз ватани азиз ва бихиштосоям Тоҷикистон, ба роҳбарии Пешвои муаззами миллат, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий, соҳиби ҳиради худодод Президенти кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, рӯз то рӯз ба ҳуд симои нава ғирифта, мардумаш дар фазаи озодаи ором зиндагӣ қарда истодаанд. Пайравони дини мубини ислом озодаи тоату ибодат ва тавабаи надомати ҳудро ба қои оварда истодаанд. Пешвои муаззами миллат ҳангоми мулоқот ба аҳли қамонатқигӣ қиё санаи 12.05.2018 сол баргузор ғардид дар суҳанронии ҳуд таққид ба таққид оид ба зирақиву ҳушёрӣ, таққиму тарбияи фарзанд дар роҳи ватандориву ватандӯстӣ ибрози ақида намданд. Албатта дури қустан аз ҳоинони ватан ба монанди Кабирӣро ҳаммаслақонаш асоси сулҳу ваҳдат дар кишвар мебошад.

Аммо ин неҳматҳои худодод дастпарвари беғонагон собиқ раиси ТЭТ ХНИТ Мухиддин Кабирӣро ноором қарда истодааст ва намеҳонад қун сағи сузанҳурда сарашро ба қуҷо занад ва аз қиё мадад қуяд. Ҳоло у ҳамқун беҳатан, дар ба дари ҳоҷағони ҳориҷиаш ғашта қун талбандаҳо умр ба сар бурда истодааст. Ҳизмати ҳирсонаи ҳамон ҳоҷағони ҳориҷӣ буд, қиё солҳои 90-ум соқинони кишвар ба ҳуну ҳоқ оғушта ғардида буданд. Оё ҳамон фочеаҳо ба Кабирӣ ва ҳаммаслақонаш дарси ибрат нашуд.

Қаноби Кабирӣ беҳуда сарсону сарғардон шуда ғуломи ҳалқабардуши ҳоҷағони ҳориҷӣ наҳав, аз паи зиндагӣат шав. Ҳафт пушти ғузаштагонат пайравӣ мазҳаби Ҳанафӣ бубанд. Қиё ғуна ту мазҳаби ғайрро ба ҳуд қабул меқуй? Ҳеҷ ҳамагонро соқинони кишвар он ҳиёнатҳое, қиё нисбат ба давлату миллат, нисбат ба ватану модар қардӣ намебаҳшад. Имрӯз ва оянда дар назди давлату миллати ҳуд ҳамқун ҳиёнатқор, ҳоини ватан, ватанқуруш, беор, беномус боқи меқонӣ. Мо аз ин ғуна ашҳос, қиё дилу ниати ноқор дорад ҳазар меқунем.

Худоё шукрона ба даргохат, ки маро ба рохи рост хидоят кардӣ ва бародарони маро низ хидоят бикун, мамлакати бихиштосоямро боз зеботар гардон ба Пешвои муаззами миллат баракоти умр обрӯву эътибори чахониро арзонӣ бигардон.

Бахш оид ба корҳои дин, танзими анъана ва ҷашну маросими миллии МИХД ноҳияи Зафаробод